

Artikkkel 9

1. Den medlemsstaten som eit passasjerskip seglar frå, kan redusere den grensa på 20 nautiske mil som er fastsett i artikkkel 5.

Alle avgjerder om å redusere denne grensa for reiser mellom to hamner i ulike medlemsstatar, skal takast av begge medlemsstatane i fellesskap.

2. a) For gjennomføringa av artikkkel 4 nr. 1 kan Republikken Italia, når særlege driftsmessige årsaker gjer det uråd å telje personar individuelt, for rutetrafikk over Messinasundet vedta føresegner om at det høgste tillatne passasjertalet om bord på passasjerskip som fraktar jarnbanepassasjervogner og veggåande køyretøy, skal fastsetjast på grunnlag av det høgste tillatne passasjertalet i jarnbanevogner og andre køyretøy som er om bord på skipet. Bruken av denne føresegna er avgrensa til eit tidsrom på fire år. Ei eventuell lenging skal i samsvar med nr. 3 avgjerast i lys av dei røynslene som vert gjorde.

- b) Ein medlemsstat kan gje passasjerskip som seglar frå ei av hamnene i denne staten, og som berre seglar i rutetrafikk i skjerma havområde med ei overfartstid på høgst ein time mellom rutestoppa, fritak for den plikta som er fastsett i artikkkel 4 nr. 2, til å sende over talet på personar om bord, til den representanten som er ansvarleg for registrering av passasjerar, eller til eit system som reiarlaget har installert på land, og som har den same funksjonen.
- c) Ein medlemsstat kan gje passasjerskip som berre seglar i skjerma havområde mellom to hamner eller frå og til den same hamna utan andre rutestopp, fritak for dei pliktene som er fastsette i artikkkel 5.

3. Idei tilfella som er nemnde i nr. 2, skal denne framgangsmåten nyttast:

- a) medlemsstaten skal straks melde frå til Kommisjonen om avgjera si om å gje fritak for eller unntak frå dei relevante føresegnene i artikkkel 4 og 5, og grunngje avgjera utførleg,
- b) dersom Kommisjonen innan seks månader etter at denne meldinga er gjeven, meiner at det ikkje er grunn til å nytte denne avgjerala, eller at ho kan få skadeverknader på konkurransen, kan han i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i artikkkel 1, krevje at medlemsstaten endrar eller kallar tilbake avgjera si.
- 4. For rutetrafikk i eit område der det for heile året er mindre enn 10 % sannsynleg at bølgjene vert over to meter høge, og
- når reiselengda ikkje er over om lag 30 nautiske mil rekna frå avgangsstaden, eller

- når det viktigaste føremålet med ruta er å skape eit regelmessig trafikksamband til fjerntliggjande samfunn for faste brukarar,

kan ein medlemsstat der ei hamn vert nytt av passasjerskip til innanriksfart, eller to medlemsstatar som har hamner der det går passasjerskip imellom, søkje Kommisjonen om heilt eller delvis unntak frå dette kravet dersom dei meiner at det er uråd for reiarlaga å registrere dei opplysningane som er nemnde i artikkkel 5 nr. 1.

For dette føremålet må det provast at denne registreringa er uråd i praksis. Vidare må det provast at det i området der desse skipa seglar, finst eit landbasert system for navigasjonsrettleiring, at det vert sendt ut pålitelege vêrvarsel og at tilstrekkeleg med leite- og redningsutstyr finst tilgjengeleg. Unntak som er gjorde i medhald av dette nummeret, må ikkje ha skadeverknad på konkurransen.

Ei avgjerd skal takast i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i artikkkel 13.

5. Ein medlemsstat kan ikkje, i medhald av føresegnene i dette direktivet, gje fritak eller unntak til noko passasjerskip som seglar frå hamnene deira og under flagget til ein tredjestat som er parti i SOLAS-konvensjonen, og som i samsvar med dei relevante SOLAS-føresegnene ikkje er samd i bruken av slike fritak.

Artikkkel 10

Dei registreringssistema som vert skipa i medhald av artikkkel 8, skal godkjennast av medlemsstatane.

Medlemsstatane skal minst utføre stikkprøver for å kontrollere at dei registreringssistema som er skipa på territoriet deira i medhald av dette direktivet, verkar tilfredsstillande.

Kvar medlemsstat skal peike ut den styresmakta som skal få oversendt dei opplysningane som krevst ved dette direktivet, frå dei reiarlaget som er nemnde i artikkkel 8.

Artikkkel 11

1. For føremåla med dette direktivet må registreringssistema stette følgjande funksjonskriterium:

- i) *Lettlestformat:*

Dei opplysningane som krevst, må ha eit format som er lett leseleg.

- ii) *Tilgjenge:*

Dei opplysningane som krevst, må vere lett tilgjengelege for dei utpeikte styresmaktene som har bruk for dei.

iii) *Føremålsnytte:*

Systemet må vere utforma på ein slik måte at det ikkje fører til unaudsynlege seinkingar for passasjerane i samband med ombordstiging og/eller landgang.

iv) *Tryggleik:*

Opplysningane må tryggjast på ein høveleg måte mot tilfeldig eller ulovleg øydelegging eller mot tap, og mot all endring, utlevering eller tilgang som det ikkje er gjeve løyve til.

2. Fleire system på same ruta eller på liknande ruter bør unngåast.

Artikkkel 12

For føremåla med dette direktivet, og utan å utvide verkeområdet som det har, kan dette direktivet endrast i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i artikkkel 13, for å sikre bruken av seinare endringar av SOLAS-konvensjonen som gjeld registreringssystem, og som har teke til å gjelde etter at dette direktivet vart vedteke, utan at det rører ved framgangsmåtane for endring av SOLAS-konvensjonen.

Artikkkel 13

Kommisjonen skal få hjelp av det utvalet som er oppnemnt ved artikkkel 12 nr. 1 i direktiv 93/75/EØF. Utvalet skal arbeide i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i nr. 2 og 3 i den fornemnde artikkelen.

Artikkkel 14

Medlemsstatane skal skipe ei sanksjonsordning for brot på dei nasjonale føresegnene som er vedtekne på grunnlag av dette direktivet, og gjøre alle dei tiltaka som er naudsynte for å sikre at

desse sanksjonane vert nytta. Desse sanksjonane skal vere effektive, i rimelig samhøve med brotet og avskrekande.

Artikkkel 15

1. Medlemsstatane skal setje i kraft dei lovene og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet, innan 1. januar 1999. De skal straks melde frå til Kommisjonen om dette. Artikkkel 5 skal nyttast seinast frå 1. januar 2000.

2. Når desse føresegnene vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

3. Medlemsstatane skal straks sende Kommisjonen teksta til alle dei internrettslege føresegnene som dei vedtek på det området som dette direktivet omfattar. Kommisjonen skal straks melde frå til dei andre medlemsstatane om dette.

Artikkkel 16

Dette direktivet tek til å gjelde tjuande dagen etter at det er kunngjort.

Artikkkel 17

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utferda i Luxembourg, 18. juni 1998.

For Rådet

G. STRANG

Formann

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**2000/EØS/46/14**

**nr. 41/1999
av 26. mars 1999**

**om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen,
arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn)**

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen”, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XVIII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 104/98 av 30. oktober 1998⁽¹⁾.

Rådsdirektiv 98/59/EF av 20. juli 1998 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om masseoppsigelser⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkkel 1

I avtalens vedlegg XVIII gjøres følgende endringer:

1. Teksten til nr. 22 (rådsdirektiv 75/129/EØF) erstattes med følgende:

“ **398 L 0059**: Rådsdirektiv 98/59/EF av 20. juli 1998 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om masseoppsigelser (EFT L 225 av 12.8.1998, s. 16)”.

2. Nr. 26 (rådsdirektiv 92/56/EF) oppheves.

Artikkkel 2

Teksten til rådsdirektiv 98/59/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkkel 3

Denne beslutning trer i kraft 24. september 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og *EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 26. mars 1999.

For EØS-komiteen

Formann

F. Barbaso

⁽¹⁾ EFT L 197 av 29.7.1999, s. 56, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 33 av 29.7.1999, s. 27.

⁽²⁾ EFT L 225 av 12.8.1998, s. 16.

RÅDSDIREKTIV 98/59/EF

av 20. juli 1998

om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om masseoppsigelser(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 100,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Fordi det vil skape større klarhet, og fordi det er hensiktsmessig, bør det foretas en konsolidering av Rådsdirektiv 75/129/EØF av 17. februar 1975 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om masseoppsigelser⁽³⁾.
- 2) Det er viktig å styrke vernet av arbeidstakerne ved masseoppsigelser, samtidig som det tas hensyn til nødvendigheten av en balansert økonomisk og sosial utvikling i Fellesskapet.
- 3) Selv om utviklingen går i samme retning i Fellesskapets medlemsstater, eksisterer det fortsatt ulikheter mellom de gjeldende bestemmelser når det gjelder reglene for og framgangsmåten ved slike oppsigelser, og når det gjelder tiltak som kan lette følgene av slike oppsigelser for arbeidstakerne.
- 4) Disse ulikheterne kan få direkte innvirkning på det indre markeds virkemåte.
- 5) I henhold til rådsresolusjon av 21. januar 1974 om et sosialt handlingsprogram⁽⁴⁾ skal det vedtas et direktiv om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om masseoppsigelser.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 225, 12.8.1998, s. 16, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 41/1999 av 26. mars 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT C 210 av 6.7.1997.

(²) EFT C 158 av 26.5.1998, s. 11.

(³) EFT L 48 av 22. 2. 1975, s. 29. Direktivet endret ved direktiv 92/56/EØF (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 3).

(⁴) EFT C 13 av 12.2.1974, s. 1.

6) I pakten om grunnleggende sosiale rettigheter for arbeidstakerne, vedtatt på Det europeiske råds møte i Strasbourg 9. desember 1989 av stats- eller regjeringsjefene i elleve medlemsstater, fastslås det bl.a. i nr. 7 første ledd første punktum og annet ledd, i nr. 17 første ledd og i nr. 18 tredje strekpunkt at:

«7. Gjennomføringen av det indre marked må føre til bedrede leve- og arbeidsvilkår for arbeidstakerne i Det europeiske fellesskap (...).

En slik bedring må om nødvendig innebære at visse deler av reglene om arbeidslivet utvikles, f.eks. framgangsmåten ved masseoppsigelser eller ved konkurs.

(...)

17. Informasjon til, drøftinger med og medbestemmelse for arbeidstakerne må utvikles i samsvar med egnede retningslinjer, idet det tas hensyn til gjeldende praksis i de forskjellige medlemsstatene.

(...)

18. Slik informasjon, slike drøftinger og slik medbestemmelse må iverksettes i god tid, særlig i følgende tilfeller:

(— ...)

(— ...)

— i forbindelse med masseoppsigelse,

(— ...)).

7) Det er derfor nødvendig å fremme en slik tilnærming i takt med framskrittet i samsvar med traktatens artikkel 117.

8) Ved beregningen av antall oppsigelser som kreves for at man skal kunne snakke om masseoppsigelse slik det er definert i dette direktiv, bør også andre former for opphør av arbeidsforhold etter initiativ fra arbeidsgiver betraktes som oppsigelse dersom antallet er fem eller flere.

- 9) Dette direktiv bør i prinsippet også få anvendelse på masseoppsigelser som skyldes at en virksomhets drift opphører som følge av en rettsavgjørelse.
- 10) Medlemsstatene bør få anledning til å bestemme at arbeidstakernes representanter kan tilkalle sakkyndige med begrunnelse i at de saker som kan bli gjenstand for informasjon og drøfting, er av teknisk komplisert art.
- 11) Det bør sikres at arbeidsgivernes forpliktelser angående informasjon, drøfting og melding får anvendelse uten hensyn til om avgjørelsen om masseoppsigelser er tatt av arbeidsgiveren eller av et foretak som kontrollerer arbeidsgiveren.
- 12) Medlemsstatene bør påse at arbeidstakernes representanter og/eller arbeidstakerne har adgang til forvaltnings- og/eller domstolsbehandling som sikrer at forpliktelsene fastsatt i dette direktiv oppfylles.
- 13) Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes forpliktelser når det gjelder fristene for innarbeiding i nasjonal lovgiving av direktivene nevnt i vedlegg I del B —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

AVSNITT I

Definisjoner og virkeområde

Artikkkel 1

1. I dette direktiv menes med
 - a) «masseoppsigelser», oppsigelser som foretas av en arbeidsgiver av en eller flere grunner som ikke kan tilskrives den enkelte berørte arbeidstaker, når oppsigelsene, etter medlemsstatenes valg, omfatter
 - i) enten, innenfor en periode på 30 dager:
 - minst 10 arbeidstakere i virksomheter som normalt sysselsetter flere enn 20, men færre enn 100 arbeidstakere,
 - minst 10 % av antall arbeidstakere i virksomheter som normalt sysselsetter minst 100, men færre enn 300 arbeidstakere,
 - minst 30 arbeidstakere i virksomheter som normalt sysselsetter 300 eller flere arbeidstakere,
 - ii) eller, innenfor en periode på 90 dager, minst 20 arbeidstakere uansett antall arbeidstakere som normalt er sysselsatt i den virksomhet det gjelder,
 - b) «arbeidstakernes representanter», representanter for arbeidstakerne i samsvar med medlemsstatenes lovgivning eller praksis.

Ved beregningen av antall oppsigelser i henhold til første ledd bokstav a) skal andre former for opphør av arbeidskontrakter som skjer på arbeidsgivers initiativ av en eller flere grunner som ikke kan tilskrives den enkelte berørte arbeidstaker, likestilles med oppsigelser, forutsatt at antall oppsigelser er minst fem.

2. Dette direktiv får ikke anvendelse på:

- a) masseoppsigelser foretatt innen rammen av arbeidsavtaler som er inngått for en avgrenset periode eller for bestemte oppgaver, unntatt dersom slike oppsigelser foretas før avtalen utløper eller blir oppfylt,
- b) arbeidstakere som er ansatt i offentlig forvaltning eller offentligrettslige virksomheter (eller, i medlemsstater der dette er et ukjent begrep, i tilsvarende organer),
- c) besetningen på sjøgående skip.

AVSNITT II

Informasjon og drøftinger

Artikkkel 2

1. Når en arbeidsgiver overveier å foreta masseoppsigelser, skal denne i god tid innlede drøftinger med arbeidstakernes representanter med sikte på å komme fram til en avtale.
 2. Drøftingene skal minst dekke muligheter for å unngå masseoppsigelser eller redusere antall berørte arbeidstakere og for å løtte følgene av oppsigelsene ved å anvende tilhørende sosiale tiltak særlig med sikte på bistand til omplassering eller omskolering av de oppsagte arbeidstakerne.
- Medlemsstatene kan fastsette at arbeidstakernes representanter kan tilkalle sakkyndige i samsvar med nasjonal lovgivning og/eller praksis.
3. For at arbeidstakernes representanter skal kunne utarbeide konstruktive forslag, skal arbeidsgiveren i god tid under drøftingene
 - a) gi dem alle relevante opplysninger og
 - b) i alle tilfeller underrette dem skriftlig om
 - i) grunnene til de planlagte oppsigelsene,
 - ii) antall arbeidstakere og arbeidstakergrupper som vil bli oppsagt,
 - iii) antall arbeidstakere og arbeidstakergrupper som normalt er sysselsatt,
 - iv) i løpet av hvilken periode de planlagte oppsigelsene vil bli foretatt,

- v) hvilke kriterier som tenkes lagt til grunn for utvelgelsen av arbeidstakere som vil bli oppsagt, i den utstrekning nasjonal lovgivning og/eller praksis gir arbeidsgiveren myndighet til dette,
- vi) beregningsmetoden for eventuelle vederlag ved oppsigelse som ikke framgår av nasjonal lovgivning og/eller praksis.

Arbeidsgiveren skal oversende vedkommende offentlige myndighet én kopi av minst de delene av de skriftlige meddelelser som er nevnt i første ledd bokstav b) i)-v).

4. Forpliktelsene fastsatt i nr. 1, 2 og 3 får anvendelse uten hensyn til om avgjørelsen om masseoppsigelser er tatt av arbeidsgiveren eller av et foretak som kontrollerer arbeidsgiveren.

Ved påstårte brudd på informasjons-, drøftings- og meldingsplikten fastsatt i dette direktiv skal det ikke tas hensyn til forklaringer fra arbeidsgiveren som bygger på det faktum at foretaket som traff avgjørelsen som fører til masseoppsigelser, ikke har gitt arbeidsgiveren nødvendige opplysninger.

AVSNITT III

Framgangsmåte ved masseoppsigelser

Artikkkel 3

1. Arbeidsgiveren skal gi vedkommende offentlige myndighet skriftlig melding om planlagte masseoppsigelser.

Medlemsstatene kan likevel fastsette at ved en planlagt masseoppsigelse som skyldes opphør av en virksomhet som følge av en rettsavgjørelse, skal arbeidsgiveren ha plikt til å gi vedkommende offentlige myndighet skriftlig melding bare når denne anmoder om det.

Meldingen skal inneholde alle relevante opplysninger om de planlagte masseoppsigelser og om drøftingene med arbeidstakernes representanter i henhold til artikkkel 2, særlig grunnene til oppsigelsene, antallet arbeidstakere som vil bli oppsagt, antallet arbeidstakere som normalt er sysselsatt, og i løpet av hvilken periode oppsigelsene vil bli foretatt.

2. Arbeidsgiveren skal oversende arbeidstakernes representanter kopi av den melding som er nevnt i nr. 1.

Arbeidstakernes representanter kan oversende vedkommende offentlige myndighet eventuelle kommentarer.

Artikkkel 4

1. Planlagte masseoppsigelser som vedkommende offentlige myndighet har fått melding om, skal få virkning tidligst 30 dager etter meldingen nevnt i artikkkel 3 nr. 1, med forbehold for

bestemmelser om individuelle rettigheter med hensyn til oppsigelsesfrist.

Medlemsstatene kan gi vedkommende offentlige myndighet adgang til å forkorte fristen nevnt i første ledd.

2. Vedkommende offentlige myndighet skal benytte fristen nevnt i nr. 1 til å søke løsninger på de problemer som følger av de planlagte masseoppsigelser.

3. Når den opprinnelige fristen nevnt i nr. 1 er kortere enn 60 dager, kan medlemsstatene gi vedkommende offentlige myndighet adgang til å forlenge den opprinnelige fristen til inntil 60 dager etter at meldingen er gitt, dersom det er sannsynlig at problemene som følger av de planlagte oppsigelser, ikke kan løses innen den opprinnelige fristen.

Medlemsstatene kan gi vedkommende offentlige myndighet fullmakt til å forlenge denne fristen ytterligere.

Arbeidsgiveren skal underrettes om at en slik forlengelse er gitt, og om grunnene for dette, innen utløpet av den opprinnelige fristen nevnt i nr. 1.

4. Medlemsstatene er ikke forpliktet til å gi denne artikkkel anvendelse på masseoppsigelser som skyldes at en virksomhets drift opphører som følge av en rettsavgjørelse.

AVSNITT IV

Sluttbestemmelser

Artikkkel 5

Dette direktivet berører ikke medlemsstatenes rett til å anvende eller fastsette lover eller forskrifter som er mer fordelaktige for arbeidstakerne, eller å fremme eller tillate bruk av tariffavtaler som er mer fordelaktige for arbeidstakerne.

Artikkkel 6

Medlemsstatene skal påse at arbeidstakernes representanter og/eller arbeidstakerne har adgang til forvalnings- og/eller domstolsbehandling som sikrer at forpliktelsene fastsatt i dette direktiv oppfylles.

Artikkkel 7

Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de allerede har vedtatt eller vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkkel 8

1. Direktivene oppført i vedlegg I del A oppheves herved uten at dette berører medlemsstatenes forpliktelser når det gjelder fristene for innarbeiding oppført i vedlegg I del B.

2. Henvisninger til de opphevede direktiver skal forstås som henvisninger til dette direktiv og skal leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg II.

Artikkel 10

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Artikkel 9

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 20. juli 1998.

For Rådet

W. MOLTERER

Formann

VEDLEGG I**DELA****Opphevede direktiver**

(omhandlet i artikkel 8)

Rådsdirektiv 75/129/EØF og senere endring:
Rådsdirektiv 92/56/EØF.

DEL B**Oversikt over frister for innarbeiding i nasjonal lovgivning**

(omhandlet i artikkel 8)

Direktiv	Frist for innarbeiding
75/129/EØF (EFT L 48 av 22.2.1975, s. 29)	19. februar 1977
92/56/EØF (EFT L 245 av 26.8.1992, s. 3)	24. juni 1994

*VEDLEGG II***SAMMENLIGNINGSTABELL**

Direktiv 75/129/EØF	Dette direktiv
Artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav a) første strekpunkt punkt 1)	Artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav a) i) første strekpunkt
Artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav a) første strekpunkt punkt 2)	Artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav a) i) annet strekpunkt
Artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav a) første strekpunkt punkt 3)	Artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav a) i) tredje strekpunkt
Artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav a) annet strekpunkt	Artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav a) ii)
Artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav b)	Artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav b)
Artikkel 1 nr. 1 annet ledd	Artikkel 1 nr. 1 annet ledd
Artikkel 1 nr. 2	Artikkel 1 nr. 2
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikkel 5a	Artikkel 6
Artikkel 6 nr. 1	—
Artikkel 6 nr. 2	Artikkel 7
Artikkel 7	—
—	Artikkel 8
—	Artikkel 9
—	Artikkel 10
—	Vedlegg I
—	Vedlegg II

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**2000/EØS/46/15****nr. 42/1999
av 26. mars 1999****om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen,
arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn)**

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen”, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XVIII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 104/98 av 30. oktober 1998⁽¹⁾.

Rådsdirektiv 96/34/EU av 3. juni 1996 om rammeavtalen om foreldrepermisjon inngått mellom UNICE, CEEP og EFF⁽²⁾ og rådsdirektiv 97/75/EU av 15. desember 1997 om endring og utviding av direktiv 96/34/EU om rammeavtalen om foreldrepermisjon inngått mellom UNICE, CEEP og EFF til å omfatte Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkkel 1

I avtalens vedlegg XVIII etter nr. 31 (rådsdirektiv 97/81/EU) skal nytt nr. 32 lyde:

“32. **396 L 0034**: Rådsdirektiv 96/34/EU av 3. juni 1996 om rammeavtalen om foreldrepermisjon inngått mellom UNICE, CEEP og EFF (EFT L 145 av 19.6.1996, s. 4), endret ved:

- **397 L 0075**: Rådsdirektiv 97/75/EU av 15. desember 1997 (EFT L 10 av 16.1.1998, s. 24).

Direktivets bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

Med hensyn til EFTA-statene skal med ”Kommisjonen” forstås ”EFTAs overvåkningsorgan”, og med ”Domstolen” skal forstås ”EFTA-domstolen” i situasjoner som nevnt i nr. 6 fjerde punktum i direktivets vedlegg.”

Artikkkel 2

Teksten til rådsdirektiv 96/34/EU og 97/75/EU på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkkel 3

Denne beslutning trer i kraft 27. mars 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 26. mars 1999.

For EOS-komiteen

F. Barbaso

Formann

(¹) EFT L 197 av 29.7.1999, s. 56, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 33 av 29.7.1999, s. 27.

(²) EFT L 145 av 19.6.1996, s. 4.

(³) EFT L 10 av 16.1.1998, s. 24.

RÅDSDIREKTIV 96/34/EF

av 3. juni 1996

om rammeavtalen om foreldrepermisjon inngått mellom UNICE, CEEP og EFF(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til avtalen om sosial- og arbeidslivspolitikken vedlagt protokollen (nr. 14) om sosial- og arbeidslivspolitikken, som er vedlagt traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 4 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) På grunnlag av protokollen om sosial- og arbeidslivspolitikken har medlemsstatene med unntak av Det forente kongeriket Storbritannia og Nord-Irland, heretter kalt «medlemsstatene», som ønsker å gå videre på den vei som ble stukket ut ved Sosialpakten av 1989, seg imellom inngått en avtale om sosial- og arbeidslivspolitikken.
- 2) Partene i arbeidslivet kan i samsvar med artikkel 4 nr. 2 i avtalen om sosial- og arbeidslivspolitikken i fellesskap be om at avtaler inngått på fellesskapsplan skal iverksettes ved en beslutning truffet av Rådet etter forslag fra Kommisjonen.
- 3) I nr. 16 i fellesskapspakten om grunnleggende sosiale rettigheter for arbeidstakere, som omhandler likebehandling av kvinner og menn, er det bl.a. fastsatt at «det også bør utvikles tiltak som gjør det mulig for kvinner og menn å kombinere sine yrkesforpliktelser med forpliktelser overfor familien».
- 4) Til tross for bred enighet har Rådet ikke vært i stand til å treffe beslutning om forslaget til direktiv om foreldrepermisjon og permisjon av familiemessige årsaker⁽¹⁾, endret⁽²⁾ 15. november 1984.
- 5) Kommisjonen har i samsvar med artikkel 3 nr. 2 i avtalen om sosial- og arbeidslivspolitikken konsultert partene i arbeidslivet om mulige retningslinjer for Fellesskapets

virksomhet med sikte på å gjøre arbeidsliv forenlig med familieliv.

- 6) Kommisjonen mente etter denne konsultasjonen at et fellesskapstiltak var ønskelig, og har på nytt konsultert partene i arbeidslivet om innholdet i det påtenkte forslag i samsvar med artikkel 3 nr. 3 i nevnte avtale.
- 7) Arbeidslivsorganisasjonene (UNICE [Den europeiske arbeidsgiver- og industriforbundsorganisasjon], CEEP [Den europeiske arbeidsgiverforening for virksomheter med offentlig tilknytning], EFF [Det europeiske forbund av fagforeninger]) har ved felles brev av 5. juli 1995 underrettet Kommisjonen om at de ønsker å igangsette prosessen omhandlet i artikkel 4 i nevnte avtale.
- 8) De nevnte arbeidslivsorganisasjonene inngikk 14. desember 1995 en rammeavtale om foreldrepermisjon og har oversendt Kommisjonen en felles anmodning om at denne rammeavtalen iverksettes ved en beslutning truffet av Rådet etter forslag fra Kommisjonen i samsvar med artikkel 4 nr. 2 i nevnte avtale.
- 9) I sin resolusjon av 6. desember 1994 om visse perspektiver for en sosial- og arbeidslivspolitikk for Den europeiske union: et bidrag til økonomisk og sosial tilnærming i Unionen⁽³⁾ anmodet Rådet partene i arbeidslivet om å utnytte muligheten til å inngå avtaler fordi de som regel befinner seg nærmere virkeligheten på sosial- og arbeidslivsområdet og problemene på dette området. I Madrid har medlemmene av Det europeiske råd fra de stater som har undertegnet avtalen om sosial- og arbeidslivspolitikken, hilst inngåelsen av denne rammeavtalen velkommen.
- 10) De partene som har undertegnet avtalen, har ønsket å inngå en rammeavtale der det er fastsatt minstekrav til foreldrepermisjon og fri fra arbeidet som følge av force majeure, og overlater til medlemsstatene og/eller partene i arbeidslivet å fastsette vilkårene for gjennomføringen av foreldrepermisjonen, slik at det kan tas hensyn til forholdene, herunder familiepolitikken, i hver enkelt medlemsstat, særlig når det gjelder vilkår for å innvilge foreldrepermisjon og utøve retten til foreldrepermisjon.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 145, 19.6.1996, s. 4, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 42/1999 av 26. mars 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) EFT nr. C 333 av 9.12.1983, s. 6.

(²) EFT nr. C 316 av 27.11.1984, s. 7.

(³) EFT nr. C 368 av 23.12.1994, s. 6.

- 11) Et direktiv som definert i traktatens artikkel 189 vil være en passende rettsakt for å iverksette denne rammeavtalen. Det er bindende for medlemsstatene med hensyn til sin målsetting, men overlater til dem å bestemme formen og midlene.
- 12) I samsvar med nærhetsprinsippet og forholdsmessighetsprinsippet omhandlet i traktatens artikkel 3 B kan målene for dette direktiv ikke i tilstrekkelig grad nås av medlemsstatene og kan derfor nås bedre av Fellesskapet. Dette direktiv begrenser seg til det minimum som kreves for å nå målene, og går ikke lenger enn det som er nødvendig for det formålet.
- 13) Kommisjonen har ved utarbeidingen av sitt forslag til direktiv tatt hensyn til de undertegnede parters representativitet og mandat samt til at bestemmelsene i rammeavtalen er lovformelige og i samsvar med relevante bestemmelser for små og mellomstore bedrifter.
- 14) I samsvar med sin melding av 14. desember 1993 om gjennomføring av protokollen om sosial- og arbeidslivspolitikken har Kommisjonen underrettet Europaparlamentet og oversendt teksten til rammeavtalen vedlagt forslaget til direktiv og begrunnelsen.
- 15) Kommisjonen har også underrettet Den økonomiske og sosiale komité og oversendt teksten til rammeavtalen vedlagt forslaget til direktiv og begrunnelsen.
- 16) I klausul 4 nr. 2 i rammeavtalen understrekkes det at iverksettingen av bestemmelsene i avtalen ikke utgjør en gyldig grunn til å senke det generelle nivået for vern av arbeidstakerne på det området som dekkes av avtalen. Dette berører ikke den rett medlemsstatene og/eller partene i arbeidslivet har til å utarbeide lover, forskrifter eller avtalerettslige bestemmelser på bakgrunn av at situasjonen endrer seg (herunder innføring av en bestemmelse om at retten ikke kan overdras), forutsatt at minstekravene i avtalen overholdes.
- 17) I fellesskapspakten om grunnleggende sosiale rettigheter for arbeidstakere anerkjennes betydningen av å bekjempe alle former for forskjellsbehandling, særlig på grunnlag av kjønn, hudfarge, rase, politisk oppfatning eller religion.
- 18) I artikkelf nr. 2 i traktaten om Den europeiske union er det fastsatt at «Unionen skal respektere de grunnleggende rettigheter, slik de er sikret i konvensjonen om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, undertegnet i Roma 4. november 1950, og slik de følger av de forfatningstradisjoner som er felles for medlemsstatene, som generelle prinsipper i Fellesskapets rett.»
- 19) Medlemsstatene kan på felles anmodning fra partene i arbeidslivet overlate til dem å gjennomføre dette direktiv,

forutsatt at medlemsstatene treffer alle de tiltak som er nødvendige for at de til enhver tid skal kunne sikre at de resultater oppnås som er pålagt ved dette direktiv.

- 20) Iverksettingen av rammeavtalen bidrar til virkeliggjøringen av målene nevnt i artikkel 1 i avtalen om sosial- og arbeidslivspolitikken —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkelf 1

Iverksetting av rammeavtalen

Formålet med dette direktiv er å iverksette rammeavtalen om foreldrepermisjon som ble inngått 14. desember 1995 av arbeidslivsorganisasjonene (UNICE, CEEP og EFF) og er gjengitt i vedlegget.

Artikkelf 2

Sluttbestemmelser

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 3. juni 1998, eller de skal innen denne dato forvisse seg om at partene i arbeidslivet ved avtale har innført de nødvendige bestemmelser, idet medlemsstatene skal trenne alle de tiltak som er nødvendige for at de til enhver tid skal kunne sikre at de resultater oppnås som er pålagt ved dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

2. Medlemsstatene kan om nødvendig få høyst ett år i tillegg til rådighet for å ta hensyn til særlige vanskeligheter eller til gjennomføring i form av en kollektivavtale.

De må umiddelbart underrette Kommisjonen om slike omstendigheter.

3. Bestemmelsene nevnt i nr. 1 skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmore regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

Artikkelf 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Luxembourg, 3. juni 1996.

For Rådet

T. TREU

Formann

VEDLEGG**RAMMEAFTALE OM FORELDREPERMISJON****INNLEDNING**

Vedlagte rammeavtale innebærer en forpliktelse for UNICE, CEEP og EFF til å innføre minstekrav til foreldrepermisjon og fri fra arbeidet som følge av force majeure, som et viktig middel til å kombinere arbeidsliv med familieliv og fremme like muligheter for og likebehandling av kvinner og menn.

EFF, UNICE og CEEP anmoder Kommisjonen om å framlegge denne rammeavtalen for Rådet, slik at Rådet ved en beslutning gjør minstekravene bindende i Det europeiske fellesskaps medlemsstater, med unntak av Det forente kongeriket Storbritannia og Nord-Irland.

I. GENERELLE BETRAKTNINGER

1. Under henvisning til avtalen om sosial- og arbeidslivspolitikken vedlagt protokollen om sosial- og arbeidslivspolitikken, som er vedlagt traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 3 nr. 4 og artikkel 4 nr. 2, og
ut fra følgende betraktninger —
 2. I henhold til artikkel 4 nr. 2 i avtalen om sosial- og arbeidslivspolitikken skal avtaler inngått på fellesskapsplan iverksettes på felles anmodning fra partene som har undertegnet, ved en beslutning truffet av Rådet etter forslag fra Kommisjonen.
 3. Kommisjonen har meddelt at den har til hensikt å foreslå et fellesskapstiltak med sikte på å gjøre arbeidsliv forenlig med familieliv.
 4. I fellesskapspakten om grunnleggende sosiale rettigheter for arbeidstakere er det i nr. 16 om likebehandling fastsatt at det skal treffes tiltak som gjør det mulig for kvinner og menn å kombinere sine yrkesforpliktelser med forpliktelser overfor familien.
 5. I rådsresolusjon av 6. desember 1994 erkjennes det at en effektiv politikk for like muligheter for kvinner og menn forutsetter en helhetlig og samordnet strategi som gir mulighet til bedre tilrettelegging av arbeidstiden og større fleksibilitet, og som gjør det lettere å vende tilbake igjen til arbeidslivet, og det bemerkes at partene i arbeidslivet spiller en viktig rolle både på dette området og med hensyn til å gi kvinner og menn en mulighet til å kombinere yrkesforpliktelser med forpliktelser overfor familien.
 6. Tiltakene for å kombinere arbeidsliv med familieliv bør oppmuntre til innføring av nye fleksible måter å tilrettelegge arbeid og tid på som er bedre tilpasset samfunnets skiftende behov, og som bør ta hensyn til så vel bedriftenes som arbeidstakernes behov.
 7. Familiepolitikken bør ses på bakgrunn av demografiske endringer, følger av befolkningens stigende gjennomsnittsalder, tilnærming mellom generasjonene og fremming av kvinnenes deltagning i yrkeslivet.
 8. Menn bør oppmuntres til å påta seg en like stor del av ansvaret for familien som kvinner, f.eks. bør de ved hjelp av tiltak som bevisstgjøringskampanjer oppmuntres til å ta foreldrepermisjon.
 9. Denne avtale er en rammeavtale der det fastsettes minstekrav til og bestemmelser om foreldrepermisjon, som ikke er det samme som svangerskaps- og fødselspermisjon, og fri fra arbeidet som følge av force majeure, og den overlater til medlemsstatene og partene i arbeidslivet å fastsette vilkårene for adgang til disse rettighetene og nærmere regler for anvendelsen, slik at det kan tas hensyn til forholdene i hver enkelt medlemsstat.

10. Medlemsstatene bør sørge for at naturalytelsene som utbetales gjennom syketrygden, opprettholdes i minimumsperioden for foreldrepermisjonen.
11. Medlemsstatene bør også, når det viser seg hensiktsmessig ut fra nasjonale forhold og budsjettsituasjonen, vurdere å opprettholde rettigheter til trygdeytelser uten å endre dem i minimumsperioden for foreldrepermisjonen.
12. Denne avtale tar hensyn til at det er nødvendig å forbedre sosial- og arbeidslivspolitikken, fremme fellesskapsøkonomiens konkurranseevne og unngå å pålegge administrative, økonomiske og rettslige byrder av en slik art at de motvirker opprettelse og utvikling av små og mellomstore bedrifter.
13. Det er partene i arbeidslivet som har de beste forutsetningene for å finne løsninger som ivaretar arbeidsgivernes og arbeidstakernes behov, og de bør derfor tildeles en særlig rolle ved gjennomføringen og anvendelsene av denne avtale —

HAR DE UNDERTEGNEDE PARTER INNGÅTT FØLGENDE AVTALE:

II. INNHOLD

Klausul 1: Formål og virkeområde

1. Denne avtale inneholder minstekrav som skal gjøre det lettere for foreldre som arbeider, å forene yrkesforpliktelser med forpliktelser overfor familien.
2. Denne avtale får anvendelse på alle arbeidstakere, kvinner og menn, som har en arbeidsavtale eller et arbeidsforhold som er definert ved lov, kollektivavtale eller gjeldende praksis i den enkelte medlemsstat.

Klausul 2: Foreldrepermisjon

1. I henhold til denne avtale, med forbehold for klausul 2.2, tilstås arbeidstakere, kvinner og menn, individuell rett til foreldrepermisjon i forbindelse med fødsel eller adopsjon av et barn for å kunne ta seg av barnet i minst tre måneder, inntil barnet har nådd en bestemt alder, som kan være opptil åtte år, og som fastsettes av medlemsstatene og/eller partene i arbeidslivet.
2. For å fremme like muligheter for og likebehandling av kvinner og menn anser partene som har undertegnet denne avtale, at retten til foreldrepermisjon fastsatt i klausul 2.1 i prinsippet ikke bør kunne overdras.
3. Vilkårene for adgang til og nærmere regler for anvendelsen av foreldrepermisjon skal fastsettes ved lov og/eller kollektivavtaler i medlemsstatene, samtidig som minstekravene i denne avtale overholdes. Medlemsstatene og/eller partene i arbeidslivet kan særlig:
 - a) avgjøre om foreldrepermisjonen skal innvilges for heltid, deltid, i flere deler eller i form av en tidskonto-ordning,
 - b) la retten til foreldrepermisjon være avhengig av en arbeidsperiode og/eller en ansiennitetsperiode som ikke må overstige ett år,
 - c) tilpasse vilkårene for adgang til foreldrepermisjon og de nærmere regler for anvendelsen av slik permisjon til de særlige omstendighetene som foreligger ved adopsjon,
 - d) fastsette frister for når arbeidstakeren som gjør bruk av sin rett til foreldrepermisjon, skal varsle arbeidsgiveren om når permisjonen påbegynnes og avsluttes,

- e) fastsette under hvilke omstendigheter arbeidsgiveren, etter konsultasjon i samsvar med nasjonal lovgivning, kollektivavtaler og gjeldende praksis, kan utsette innvilgelse av foreldrepermisjonen under henvisning til foretakets drift (f.eks. når arbeidet er sesongbetont, når det ikke kan finnes en avløser innen utlopet av fristen for å gi varsel, når en større del av arbeidskraften søker om foreldrepermisjon samtidig, når en særlig arbeidsfunksjon er av strategisk betydning). Ethvert problem som oppstår ved anvendelsen av denne klausul, bør løses i samsvar med nasjonal lovgivning, kollektivavtaler og gjeldende praksis,
 - f) i tillegg til bokstav e), gi tillatelse til særlige ordninger for å imøtekommbe behov i forbindelse med drift og organisering i små bedrifter.
4. For å sørge for at arbeidstakerne kan utøve sin rett til foreldrepermisjon, skal medlemsstatene og/eller partene i arbeidslivet treffe de tiltak som er nødvendige for å verne arbeidstakerne mot oppsigelse som følge av en søknad om foreldrepermisjon eller som følge av selve foreldrepermisjonen, i samsvar med nasjonal lovgivning, kollektivavtaler og gjeldende praksis.
 5. Ved utlopet av foreldrepermisjonen skal arbeidstakeren ha rett til å vende tilbake til samme stilling eller, dersom det er umulig, til et tilsvarende eller lignende arbeid i samsvar med sin arbeidsavtale eller sitt arbeidsforhold.
 6. De rettigheter som arbeidstakeren har opparbeidet eller er i ferd med å opparbeide på det tidspunkt foreldrepermisjonen trer i kraft, skal opprettholdes uendret inntil foreldrepermisjonen utløper. Ved utlopet av foreldrepermisjonen skal disse rettighetene, herunder endringer som følge av nasjonal lovgivning, kollektivavtaler og gjeldende praksis, få anvendelse.
 7. Medlemsstatene og/eller partene i arbeidslivet skal fastsette hvilken status arbeidsavtalen eller arbeidsforholdet skal ha under foreldrepermisjonen.
 8. Alle trygdespørsmål i tilknytning til denne avtale skal undersøkes og avgjøres av medlemsstatene i samsvar med nasjonal lovgivning, idet det tas hensyn til hvor viktig det er å opprettholde rettigheter til trygdeytelser under de forskjellige trygdeordninger, særlig syketrygd.

Klausul 3: Fri fra arbeidet som følge av force majeure

1. Medlemsstatene og/eller partene i arbeidslivet skal treffe de tiltak som er nødvendige for å gi arbeidstakere fri fra arbeidet i samsvar med nasjonal lovgivning, kollektivavtaler og/eller gjeldende praksis som følge av force majeure når det av tvingende familiemessige årsaker ved sykdom eller ulykke er helt nødvendig at arbeidstakeren er umiddelbart til stede.
2. Medlemsstatene og/eller partene i arbeidslivet kan fastsette vilkår for adgang til og nærmere regler for anvendelsen av klausul 3.1 og begrense denne retten til et visst tidsrom per år og/eller per tilfelle.

Klausul 4: Sluttbestemmelser

1. Medlemsstatene kan anvende eller innføre bestemmelser som er gunstigere enn dem som er fastsatt i denne avtale.
2. Iverksettingen av bestemmelsene i denne avtale skal ikke utgjøre en gyldig grunn til å senke det generelle nivået for vern av arbeidstakerne på det området som dekkes av avtalen. Dette berører ikke den rett medlemsstatene og/eller partene i arbeidslivet har til å utarbeide lover, forskrifter eller avtalerettslige bestemmelser på bakgrunn av at situasjonen endrer seg (herunder innføring av en bestemmelse om at retten ikke kan overdras), forutsatt at minstekravene i avtalen overholdes.
3. Denne avtale berører ikke den rett partene i arbeidslivet har til på hensiktmessig plan, herunder europeisk plan, å inngå avtaler om tilpassing og/eller utfylling av denne avtales bestemmelser for å ta hensyn til særlige omstendigheter.

4. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme Rådets beslutning innen to år etter at den er vedtatt, eller de skal forvisse seg om at partene i arbeidslivet⁽¹⁾ innfører de nødvendige bestemmelser ved avtale innen utløpet av denne fristen. Medlemsstatene kan om nødvendig få høyst ett år i tillegg til rådighet for å ta hensyn til særlige vanskeligheter eller til gjennomføring i form av en kollektivavtale.
5. Forebygging og behandling av tvister og klager som følge av anvendelsen av denne avtale skal skje i samsvar med nasjonal lovgivning, kollektivavtaler og gjeldende praksis.
6. Uten at det berører Kommisjonens, de nasjonale domstolers og Domstolens respektive rolle, bør ethvert spørsmål om fortolkning av denne avtale på europeisk plan i første omgang forelegges av Kommisjonen for de undertegnede parter, som skal avgjøre uttalelse.
7. De undertegnede parter skal vurdere anvendelsen av denne avtale fem år etter dato for Rådets beslutning dersom en av avtalepartene anmoder om det.

Utferdiget i Brussel, 14. desember 1995.

Fritz VERZETNITSCH
Leder for EFF

Antonio Castellano AUYANET
Leder for CEEP

François PERIGOT
Leder for UNICE

Emilio GABAGLIO
Generalsekretær

Roger GOURVÈS
Generalsekretær

Zygmunt TYSZKIEWICZ
Generalsekretær

EFF
Boulevard Émile Jacqmain 155
B-1210 Brussel

CEEP
Rue de la Charité 15
B-1040 Brussel

UNICE
Rue Joseph II 40
B-1040 Brussel

(¹) Som definert i artikkel 2 nr. 4 i avtalen om sosial- og arbeidslivspolitikken.

RÅDSDIREKTIV 97/75/EF

av 15. desember 1997

om endring og utviding av direktiv 96/34/EF om rammeavtalen om foreldrepermisjon inngått mellom UNICE, CEEP og EFF til å omfatte Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 100,

med tilvising til framlegget frå Kommisjonen⁽¹⁾,

med tilvising til fråsegna frå Europaparlamentet⁽²⁾,

med tilvising til fråsegna frå Økonomi- og sosialutvalet⁽³⁾ og

ut frå desse synsmåtane:

Rådet vedtok direktiv 96/34/EF⁽⁴⁾ i samsvar med avtala om sosial- og arbeidslivspolitikken, som er lagd ved protokoll nr. 14 til traktaten, særleg artikkel 4 nr. 2 i avtala. Følgjeleg gjeld det fornemnde direktivet ikkje for Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland.

Under møtet sitt i Amsterdam 16.-17. juni 1997 merkte Det europeiske rådet seg med glede at det under regjeringskonferansen vart oppnådd semje om å innarbeide avtala om sosial- og arbeidslivspolitikken i traktaten, og påpeikte likeins at det før Amsterdam-traktaten vert underskriven, bør finnast ein måte å gje rettsverknad til ønsket til Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland om å godta dei direktiva som alt er vedteke på grunnlag av avtala. Med dette direktivet vert det gjort freistnad på å nå det målet gjennom å utvide verkeområdet til direktiv 96/34/EF til å omfatte Det sameinte kongeriket.

Det at direktiv 96/34/EF ikkje gjeld i Det sameinte kongeriket, har direkte innverknad på korleis den indre marknaden verkar. Gjennomføring i alle medlemsstatane av den rammeavtala som er lagd ved det fornemnde direktivet, særleg prinsippet om at foreldre som arbeider, skal ha høve til å kombinere yrkesplikter med plikter overfor familien, vil føre til at den indre marknaden verkar betre.

Med gjennomføringa av rammeavtala vert det særleg teke sikte på å nå målet om lik handsaming av menn og kvinner på arbeidsmarknaden og arbeidsplassen og om høve til å kombinere yrkesliv og familieliv.

Når dette direktivet vert vedteke, vil direktiv 96/34/EF gjelde i Det sameinte kongeriket. Frå den datoен då dette direktivet tek til å gjelde, bør ordet «medlemsstater» i direktiv 96/34/EF forståast slik at det omfattar Det sameinte kongeriket —

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:

Artikkkel 1

Med etterhald for artikkel 2 skal direktiv 96/34/EF gjelde for Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland.

Artikkkel 2

I artikkel 2 i direktiv 96/34/EF skal nytt nr. 1a lyde:

«1a. For Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland skal datoén 3. juni 1998 i nr. 1 erstattes med 15. desember 1999.»

Artikkkel 3

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 15. desember 1997.

For Rådet

J.-C. JUNCKER

Formann

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 10, 16.1.1998, s. 24, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 42/1999 av 26. mars 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF C 335 av 6.11.1997.

(²) TEF C 371 av 8.12.1997.

(³) TEF C 355 av 21.11.1997.

(⁴) TEF L 145 av 19.6.1996, s. 4.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**2000/EØS/46/16**

**nr. 43/1999
av 26. mars 1999**

**om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen,
arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn)**

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen”, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XVIII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 104/98 av 30. oktober 1998⁽¹⁾.

Rådsdirektiv 97/80/EF av 15. desember 1997 *om provtyngsla i samband med skilnadshandsaming på grunnlag av kjønn*⁽²⁾ og rådsdirektiv 98/52/EF av 13. juli 1998 *om utviding av direktiv 97/80/EF om provtyngsla i samband med skilnadshandsaming på grunnlag av kjønn til å omfatte Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland*⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen.

De rettsakter i vedlegg XVIII som avtalepartene skal ta i betraktning, skal føres opp på slutten av vedlegget -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkell 1

I avtalens vedlegg XVIII skal overskriften etter nr. 21 (rådsdirektiv 86/613/EØF), ”RETTSAKTER SOM AVTALEPARTENE SKAL TA I BETRAKTNING”, herunder det innledende punktum og rettsaktene, plasseres etter nr. 32 (rådsdirektiv 96/34/EF), og nr. 21a (resolusjon 95/C 296/06 vedtatt av Rådet og representantene for medlemsstatens regjeringer forsamlet i Rådet), nr. 21b (rådsresolusjon 95/C 168/02) og nr. 21c (rådsrekommendasjon 96/694/EF) blir henholdsvis nr. 33, 34 og 35.

Artikkell 2

I avtalens vedlegg XVIII etter nr. 21 (rådsdirektiv 86/613/EØF) skal nytt nr. 21a lyde:

- “21a. **397 L 0080:** Rådsdirektiv 97/80/EF av 15. desember 1997 om provtyngsla i samband med skilnadshandsaming på grunnlag av kjønn (EFT L 14 av 20.1.1998, s. 6), endret ved:
 - **398 L 0052:** Rådsdirektiv 98/52/EF av 13. juli 1998 (EFT L 205 av 22.7.1998, s. 66).

Direktivets bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

I artikkell 3 nr. 1 bokstav a) skal med ”artikkell 119 i traktaten” forstås ”artikkell 69 i EØS-avtalen”.”

Artikkell 3

Teksten til rådsdirektiv 97/80/EF og 98/52/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutningen, har samme gyldighet.

Artikkell 4

Denne beslutning trer i kraft 27. mars 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkell 103 nr. 1.

Artikkell 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utfordiget i Brussel, 26. mars 1999.

For EØS-komiteen

F Barbaso

Formann

(¹) EFT L 197 av 29.7.1999, s. 56, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 33 av 29.7.1999, s. 27.

(²) EFT L 14 av 20.1.1998, s. 6.

(³) EFT L 205 av 22.7.1998, s. 66.

RÅDSDIREKTIV 97/80/EF

av 15. desember 1997

om provtyngsla i samband med skilnadshandsaming på grunnlag av kjønn(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR —

med tilvising til avtala om sosial- og arbeidslivspolitikken, som er lagd ved protokoll nr. 14 om sosial- og arbeidslivspolitikken, som er lagd ved traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særlig artikkel 2 nr. 2,

med tilvising til framlegget frå Kommisjonen⁽¹⁾,

med tilvising til fråsegna frå Økonomi- og sosialutvalet⁽²⁾,

etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 189 C i traktaten⁽³⁾, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) På grunnlag av protokollen om sosial- og arbeidslivspolitikken, som er lagd ved traktaten, har medlemsstatane, med unntak av Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland, heretter kalla «medlemsstatane», som ønskjer å gjennomføre sosialpakta av 1989, inngått ei avtale om sosial- og arbeidslivspolitikken.
- 2) Fellesskapspakta om grunnleggjande sosiale rettar for arbeidstakarar sannkjener kor viktig det er å kjempe mot alle former for skilnadshandsaming, medrekna skilnadshandsaming på grunnlag av kjønn, hufarge, rase, meininger og tru.
- 3) I punkt 16 i fellesskapspakta om grunnleggjande sosiale rettar for arbeidstakarar, som gjeld lik handsaming av menn og kvinner, er det m.a. fastsett at det bør gjerast ein større innsats for å sikre at prinsippet om like høve for menn og kvinner vert gjennomført, særleg når det gjeld tilgang til arbeid, løn, arbeidsvilkår, sosial stønad, utdanning, yrkesretta opplæring og karriereutvikling.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 14, 20.1.1998, s. 6, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 43/1999 av 26. mars 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF C 332 av 7.11.1996, s. 11, og TEF L 185 av 18.6.1997, s. 21.

(²) TEF C 133 av 28.4.1997, s. 34.

(³) Europaparlementsfråsegn av 10. april 1997 (TEF C 132 av 28.4.1997, s. 215), felles haldning frå Rådet av 24. juli 1997 (TEF C 307 av 8.10.1997, s. 6) og europaparlementsavgjerd av 6. november 1997 (TEF C 358 av 24.11.1997).

- 4) I samsvar med artikkel 3 nr. 2 i avtala om sosial- og arbeidslivspolitikken har Kommisjonen konsultert partane i arbeidslivet på fellesskapsplan om moglege retningslinjer for fellesskapstiltak med omsyn til provtyngsle i saker som gjeld skilnadshandsaming på grunnlag av kjønn.
- 5) Etter konsultasjonen meinte Kommisjonen at det var ønskjeleg med fellesskapstiltak, og konsulterte på nytt partane i arbeidslivet om innhaldet i det planlagde framlegget i samsvar med artikkel 3 nr. 3 i avtala. Partane i arbeidslivet har gjeve fråsegn til Kommisjonen.
- 6) Etter den andre konsultasjonen har partane i arbeidslivet ikkje meldt frå til Kommisjonen at dei ønskjer å setje i gang prosessen i artikkel 4 i den fornemnde avtala som kan føre til at ei avtale vert inngådd.
- 7) I samsvar med artikkel 1 i avtala har Fellesskapet og medlemsstatane sett seg som mål m.a. å betre leve- og arbeidsvilkåra. Verksam gjennomføring av prinsippet om lik handsaming av menn og kvinner medverkar til at dette målet vert nådd.
- 8) Prinsippet om lik handsaming er fastlagt i artikkel 119 i traktaten, i rådsdirektiv 75/117/EØF av 10. februar 1975 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om gjennomføring av prinsippet om lik lønn til mannlige og kvinnelige arbeidstakere⁽⁴⁾ og i rådsdirektiv 76/207/EØF av 9. februar 1976 om gjennomføring av prinsippet om lik behandling av menn og kvinner når det gjelder adgang til arbeid, yrkesutdanning og forfremmelse samt arbeidsvilkår⁽⁵⁾.
- 9) Rådsdirektiv 92/85/EØF av 19. oktober 1992 om iverksetting av tiltak som forbedrer helse og sikkerhet på arbeidsplassen for gravide arbeidstakere og arbeidstakere som nylig har født eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF)⁽⁶⁾ medverkar likeins til verksam gjennomføring av prinsippet om lik handsaming av menn og kvinner. Direktivet skal ikkje røre ved føresegnene i dei fornemnde direktiva om lik handsaming. Difor bør tilpassinga av reglane for provtyngsle og gjelde dei kvinnelege arbeidstakarane som direktiv 92/85/EØF omfattar.

(⁴) TEF L 45 av 19.2.1975, s. 19.

(⁵) TEF L 39 av 14.2.1976, s. 40.

(⁶) TEF L 348 av 28.11.1992, s. 1.

- 10) Rådsdirektiv 96/34/EØF av 3. juni 1996 om rammeavtalen om foreldrepermisjon inngått mellom UNICE, CEEP og EØF⁽¹⁾ bygger også på prinsippet om lik handsaming av menn og kvinner.
- 11) Tilvisingane til «rettsleg handsaming» og «domstol» gjeld ordningar for korleis tvistar kan granskast og avgjeraast av uavhengige organ, som kan ta avgjærder som er bindande for partane i slike tvistar.
- 12) Uttrykket «utanrettsleg handsaming» tyder særleg framgangsmåtar som forlik og mekling.
- 13) Det må overlatast til dei nasjonale rettsinstansane eller andre ansvarlege organ å vurdere dei faktiske tilhøva som gjev grunn til å tru at det direkte eller indirekte har vore skilnadshandsaming, i samsvar med nasjonal lovgjeving og/eller praksis.
- 14) Det må overlatast til medlemsstatane i alle stadium i sakshandsaminga å innføre reglar for provføring som er gunstigare for klagaren.
- 15) Det må takast omsyn til særtrekka ved rettsskipnaden til visse medlemsstatar, m.a. i tilfelle der det kan slåast fast at det har vore skilnadshandsaming dersom den innklaga ikkje har vore i stand til å leggje fram for domstolen eller den rette styresmakta tilfredsstillande prov på at prinsippet om lik handsaming ikkje er vorte brote.
- 16) Medlemsstatane kan avstå frå å nyte reglane for provtyngsle i saker der det ligg på domstolen eller det ansvarlege organet å granske dei faktiske tilhøva. Dette vil seie saker der klagaren er friteken for å prove dei faktiske tilhøva, som det ligg på domstolen eller det ansvarlege organet å granske.
- 17) Dersom det ved framlegging av prov på tilsynetlata skilnadshandsaming ikkje skulle kunne påleggjast dei innklaga tyngsla ved å prove at dei faktisk ikkje praktiserer skilnadshandsaming, kunne klagarane verte fråtekne alle verksame middel for å få handheva prinsippet om lik handsaming for dei nasjonale domstolane.
- 18) Difor har Domstolen til Dei europeiske fellesskapa avgjort at reglane for provtyngsle må tilpassast når det ligg føre tilsynetlata skilnadshandsaming, og at provtyngsla må leggjast over på den innklaga i slike tilfelle, slik at prinsippet om lik handsaming kan nyttast på ein verksam måte.
- 19) Indirekte skilnadshandsaming er mykje vanskelegare å prove. Difor er det viktig at dette omgrepet vert definert.
- 20) Målet om å fullgod tilpassing av reglane for provtyngsle er enno ikkje nådd i tilfredsstillande grad i alle medlemsstatane, og i samsvar med nærlieksprinsippet i artikkel 3 B i traktaten og prinsippet om rimeleg samhøve må målet nåast på

fellesskapsplan. Dette direktivet er avgrensa til å omfatte naudsynte minstekrav og går ikkje lenger enn det som trengst for det føremålet —

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

Føremål

Føremålet med dette direktivet er å gjere meir verksame dei tiltaka som vert gjorde av medlemsstatane for å gjennomføre prinsippet om lik handsaming, slik at alle som meiner at dei har lidd urett fordi prinsippet ikkje er vorte nytta i deira tilfelle, skal kunne gjere rettane sine gjeldande ved rettsleg handsaming etter eventuelt å ha lagt saka fram for andre ansvarlege organ.

Artikkel 2

Definisjonar

1. I dette direktivet tyder prinsippet om lik handsaming at det verken direkte eller indirekte skal vere skilnadshandsaming på grunnlag av kjønn.
2. I medhald av det prinsippet om lik handsaming som er nemnt i nr. 1, ligg det føre indirekte skilnadshandsaming når ei føresegna, eit kriterium eller ein praksis som alle verkar noytral til, er til ulempe for ein monaleg større del personar av eitt kjønn, med mindre føresegna, kriteriet eller praksisen er føremålstenleg og naudsint og kan grunngjenvæst med objektive faktorar som er kjønnsnøytrale.

Artikkel 3

Verkeområde

1. Dette direktivet skal nyttast på
 - a) situasjonar som er dekte ved artikkel 119 i traktaten og ved direktiv 75/117/EØF, 76/207/EØF og, dersom det gjeld skilnadshandsaming på grunnlag av kjønn, ved direktiv 92/85/EØF og 96/34/EØF,
 - b) all sivilrettsleg eller forvaltungsmessig handsaming i offentleg eller privat sektor som gjev klagerett etter nasjonal lovgjeving i medhald av dei tiltaka som er nemnde i bokstav a), bortsett frå utanrettsleg handsaming som er frivillig eller fastsett i nasjonal lovgjeving.
2. Dette direktivet skal ikkje nyttast på straffesaker, med mindre noko anna er fastsett av medlemsstatane.

*Artikkkel 4***Provtyngsle**

1. Medlemsstatane skal i samsvar med det nasjonale rettsstellet gjere dei tiltaka som er naudsynte for å sikre at det ligg på den innklaga å prove at prinsippet om lik handsaming ikkje er vorte brote når folk som meiner at dei har lidd urett fordi prinsippet om lik handsaming ikkje er vorte nytta i deira tilfelle, legg fram for ein domstol eller den rette styresmakta opplysningar om dei faktiske tilhøva som gjev grunn til å tru at det direkte eller indirekte har vore skilnadshandsaming.
2. Dette direktivet skal ikkje hindre medlemsstatane i å innføre reglar for provføring som er gunstigare for klagaren.
3. Medlemsstatane kan avstå frå å nytte nr. 1 i saker der det ligg på domstolen eller det ansvarlege organet å granske dei faktiske tilhøva.

*Artikkkel 5***Informasjon**

Medlemsstatane skal syte for at dei tiltaka som vert gjorde i medhald av dette direktivet, saman med dei føreseggnene som alt har teke til å gjelde på området, på best mogleg måte vert gjorde kjende for alle dei som det kjem ved.

*Artikkkel 6***Trygging av vernenivået**

Gjennomføringa av føreseggnene i dette direktivet skal under ingen omstende gje tilstrekkeleg grunn til å redusere det allmenne vernenivået for arbeidstakarar på dei områda der direktivet gjeld, utan at det rører ved den retten medlemsstatane har til å ta

omsyn til endringar i situasjonen ved å vedta lover og forskrifter som er ulike dei som galdt på det tidspunktet då det vart gjeve melding om dette direktivet, på det vilkåret at minstekrava i dette direktivet vert stetta.

*Artikkkel 7***Gjenomføring**

Medlemsstatane skal setje i kraft dei lovene og forskriftene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet, innan 1. januar 2001. Dei skal straks melde frå til Kommisjonen om dette.

Når desse føreseggnene vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

Innan to år etter at dette direktivet har teke til å gjelde, skal medlemsstatane sende Kommisjonen alle naudsynte opplysningar, slik at han kan utarbeide ein rapport til Europaparlamentet og Rådet om korleis dette direktivet vert nytta.

Artikkkel 8

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 15. desember 1997.

For Rådet

J.-C. JUNCKER

Formann

RÅSDIREKTIV 98/52/EF**av 13. juli 1998****om utviding av direktiv 97/80/EF om provtyngsla i samband med skilnadshandsaming på grunnlag av kjønn til å omfatte Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland(*)**

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, særleg artikkel 100,

med tilvising til framlegget frå Kommisjonen⁽¹⁾,

med tilvising til fråsegnna frå Europaparlamentet⁽²⁾,

med tilvising til fråsegnna frå Økonomi- og sosialutvalet⁽³⁾ og

ut frå desse synsmåtane:

Rådet vedtok direktiv 97/80/EF⁽⁴⁾ i samsvar med avtala om sosial- og arbeidslivspolitikken, som er lagd ved protokoll nr. 14 til EF-traktaten om sosial- og arbeidslivspolitikken, særleg artikkel 2 nr. 2 i avtala. Følgjeleg gjeld det fornemnde direktivet ikkje for Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland.

Under møtet sitt i Amsterdam 16.-17. juni 1997 merkte Det europeiske rådet seg med glede at det under regjeringskonferansen vart oppnådd semje om å innarbeide avtala om sosial- og arbeidslivspolitikken i traktaten, og påpekt likeins at det bør finnast ein måte å gje rettsverknad til ønsket til Det sameinte kongeriket om å godta dei direktiva som alt er vedtekne på grunnlag av avtala, og dei som kan verte vedtekne for Amsterdam-traktaten tek til å gjelde.

Under møtet i Rådet 24. juli 1997 vart Rådet og Kommisjonen samde om å gjennomføre dei konklusjonane som vart vedtekne under møtet til Det europeiske rådet i Amsterdam. Dei vart likeins samde om å nytte den same framgangsmåten, på tilsvarande måte, på framtidige direktiv som vert vedtekne på grunnlag av avtala om sosial- og arbeidslivspolitikken. Med dette direktivet vert det gjort freistnad på å nå det målet gjennom å utvide verkeområdet til direktiv 97/80/EF til å omfatte Det sameinte kongeriket.

Det at direktiv 97/80/EF ikkje gjeld i Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland, har direkte innverknad på korleis den felles marknaden verkar. Verksam gjennomføring i alle

medlemsstatane av prinsippet om lik handsaming av menn og kvinner, særleg med omsyn til reglane for provtyngsle i saker som gjeld skilnadshandsaming på grunnlag av kjønn, vil føre til at den felles marknaden verkar betre.

Når dette direktivet vert vedteke, vil direktiv 97/80/EF gjelde i Det sameinte kongeriket. Frå den datoen då dette direktivet tek til å gjelde, bør ordet «medlemsstatar» i direktiv 97/80/EF forståast slik at det omfattar Det sameinte kongeriket.

Det sameinte kongeriket bør få den same fristen på tre år som dei andre medlemsstatane har fått, til å setje i kraft dei foresegnene som er naudsynt for å rette seg etter direktiv 97/80/EF —

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:***Artikkel 1***

Med etterhald for artikkel 2 skal direktiv 97/80/EF gjelde for Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland.

Artikkel 2

I artikkel 7 i direktiv 97/80/EF vert følgjande ledd sett inn etter første ledet:

«For Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland skal datoен 1. januar 2001 i første ledet bytast ut med 22. juli 2001.»

Artikkel 3

Dette direktivet tek til å gjelde den dagen det vert kunngjort.

Artikkel 4

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 13. juli 1998.

For Rådet

W. SCHÜSSEL

Formann

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 205, 22.7.1998, s. 66, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 43/1999 av 26. mars 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF C 332 av 7.11.1996, s. 11.

(²) TEF C 167 av 1.6.1998.

(³) TEF C 157 av 25.5.1998, s. 64.

(⁴) TEF L 14 av 20.1.1998, s. 6.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**2000/EØS/46/17**

**nr. 44/1999
av 26. mars 1999**

om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen”, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 21/1999 av 26. februar 1999⁽¹⁾.

Kommisjonsvedtak 98/488/EF av 7. april 1998 *om fastsettning av miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til jordbetringsmiddel*⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkkel 1

I avtalens vedlegg XX erstattes teksten til nr. 2ec (kommisjonsvedtak 94/923/EF) med følgende:

“ **398 D 0488**: Kommisjonsvedtak 98/488/EF av 7. april 1998 om fastsettning av miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til jordbetringsmiddel (EFT L 219 av 7.8.1998, s. 39).”

Artikkkel 2

Teksten til kommiserdak 98/488/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkkel 3

Denne beslutning trer i kraft 27. mars 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkkel 103 nr. 1.

Den får anvendelse fra 1. april 1998.

Artikkkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 26. mars 1999.

For EØS-komiteen

F Barbaso

Formann

⁽¹⁾ EFT L 148 av 22.6.2000, s. 46, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 28 av 22.6.2000, s. 258.

⁽²⁾ EFT L 219 av 7.8.1998, s. 39.

KOMMISJONSVEDTAK**av 7. april 1998****om fastsetjing av miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til jordbetringsmiddel(*)****(98/488/EF)**

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPPA
HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske
fellesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EOF) nr. 880/92 av
23. mars 1992 om en fellesskapsordning for tildeling av
miljømerke⁽¹⁾, særleg artikkel 5, og

ut frå desse synsmåtane:

I medhald av artikkel 5 i forordning (EOF) nr. 880/92 skal vilkåra
for tildeling av fellesskapsmiljømerket fastsetjast for kvar
produktgruppe.

I artikkel 10 nr. 2 i forordning (EOF) nr. 880/92 er det fastsett at
den innverknaden som eit produkt har på miljøet, skal vurderast
ut frå dei særskilde kriteria for produktgruppene.

Kommisjonen har ved vedtak 93/923/EF⁽²⁾ fastsett miljøkriterium
for tildeling av fellesskapsmiljømerket til jordbetringsmiddel som
etter artikkel 3 i vedtaket galdt inntil 14. november 1997.

Det bør gjerast eit nytt vedtak der det vert fastsett miljøkriterium
for denne produktgruppa som skal gjelde i eit nytt tidsrom på
tre år rekna frå det tidspunktet då dei førre kriteria slutta å
gjelde.

Dei kriteria som vart fastsette ved vedtak 94/923/EF, bør
reviderast, slik at det vert teke omsyn til marknadsutviklinga.

Produkta må stette dei føresegnene i nasjonal lovgjeving som er
i samsvar med fellesskapskrava til helse, tryggleik og miljø, utan
at det rører ved dei fellesskapsforskriftene eller nasjonale
forskriftene som gjeld for dei ulike stadia i levetida til produktet.

I samsvar med artikkel 6 i forordning (EOF) nr. 880/92 har
Kommisjonen rådspurt dei viktigaste interessegruppene i eit
samrådsforum.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med
fråsegna frå det utvalet som er oppnevnt i medhald av artikkel 7
i forordning (EOF) nr. 880/92 —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Produktgruppa «jordbetringsmiddel» vert definert på følgjande
måte:

«Materiale som vert selde som sluttprodukt til bruk i hagen,
og som er meinte som tilsetjing i jorda for å betre minst dei
fysiske og biologiske eigenskapane hennar utan å skade
miljøet.»

Artikkel 2

Den innverknaden som produktgruppa har på miljøet, slik ho er
definert i artikkel 1, skal vurderast ut frå dei særskilde miljøkriteria
som er oppførde i vedlegget.

Artikkel 3

Definisjonen av og dei særskilde miljøkriteria for produktgruppa
skal gjelde frå 1. april 1998 til 31. mars 2001.

Artikkel 4

For administrative føremål vert produktgruppa tildelt
kodenummeret «003» av Kommisjonen.

Artikkel 5

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utferda i Brussel, 7. april 1998.

For Kommisjonen

Ritt BJERREGAARD

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 219, 7.8.1998, s. 39, er
omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 44/1999 av 26. mars 1999 om
endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se denne utgaven av EØS-
tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(¹) TEF L 99 av 11.4.1992, s. 1.

(²) TEF L 364 av 31.12.1994, s. 21.

VEDLEGG**MÅLSETJING**

For at jordbettingsmiddel skal kunne tildelast miljømerket, må dei stette kriteria og krava i dette vedlegget, som skal fremje

- bruk og/eller attvinning av organisk materiale som stammar frå innsamling og/eller handsaming av avfallsstoff, og såleis medverke til å redusere mengda av fast avfall,
- reduserte miljøskadar og redusert risiko frå tungmetall og næringsstoff i produkt som skal marknadsførast og nyttast som jordbettingsmiddel.

1. Opphavet til produktet

Tildeling av miljømerket kan vere aktuelt berre dersom det organiske materialet i jordbettingsmiddelet er samansett av handsama og/eller attvunne avfall (slik det er definert i direktiv 75/442/EOF om avfall og i vedlegg I til direktivet).

Merk: Uttrykket «organisk materiale» har den vanlege tydinga ‘stoff som er samansett av, danna av eller skriv seg frå levande organismar’.

Produkta må ikkje innehalde slam frå reinseanlegg.

Produkt som inneholder materiale av animalsk opphav, skal stette føreskriftene i det gjeldande regelverket til Fellesskapet.

MILJOKRITERIUM**2. Jordforringing og vassureining**

I sluttprodukta må innhaldet av følgjande grunnstoff vere mindre enn dei verdiane som er oppførde nedanfor, målt i tørrvekt:

Grunnstoff	mg/kg
Zn	300
Cu	100
Ni	50
Cd	1
Pb	100
Hg	1
Cr	100
Mo (*)	2
Se (*)	1, 5
As (*)	10
F (*)	200

(*) Opplysningar om forekomsten av desse grunnstoffa er naudsynte berre for produkt som inneheld industriavfall og fast avfall frå byområde.

Produkta må ikkje innehalde bork som er vorten handsama med lindan, cypermetrin eller promekarb. Dersom produktet inneheld bork, må spor av lindan (γ -HCH) i borken ikkje overstige 0,1 mg/kg.

3. Næringsinnhald

Nitrogeninnhaldet i produktet må ikke overstige 2 % totalt N (tørrstoff).

Ved bruk av den tilrådde mengda av produktet må næringsinnhaldet ikke overstige

- 17 g/m² totalt nitrogen,
- 6 g/m² P₂O₅,
- 12 g/m² K₂O.

Merk: Dette kravet gjeld ikke for produkt der mindre enn 10 % (masse/masse) av næringsinnhaldet er tilgjengeleg for plantevekst i den første bruksesongen. Slike produkt (t.d. mange tildekkingsmateriale) er definerte ved eit C:N-tilhøve som er større enn 30:1.

ANDRE KRAV

4. Merking

Følgjande opplysningar må gjevast anten på emballasjen til produktet eller på annan måte (t.d. i ein vedlagd brosjyre):

- namnet og adressa til det organet som er ansvarleg for marknadsføringa,
- ein omtale av produkttypen som inneheld uttrykket «jordbetringsmiddel»,
- tilrådde lagringsvilkår, tilrådd siste forbruksdato og produksjonsnummeret til partiet,
- ein omtale av bruksføremålet til produktet og eventuelle avgrensingar i bruken. Det bør førast opp om produktet er eigna for særskilde plantegrupper (t.d. kalksky eller kalkelskande planter),
- dei viktigaste råstoffa (over 10 volumprosent) som produktet er framstilt av, samstundes som det vert gjort skilnad på fast avfall frå byområde, landbruks- eller skogbruksavfall, industriavfall og kommersielt avfall, med oppføring av sektor (næringsmiddelindustri, papirindustri osv.),
- tilrådd bruksmetode og bruksmengde, uttrykt i kilogram eller liter produkt per m² per år; i den tilrådde bruksmengda skal det takast omsyn til innhald og førekommst av næringsstoff, slik at det høgste næringsinnhaldet per m² ikke vert overskride,
- konsentrasjonar av N, P₂O₅ og K₂O,
- konsentrasjonar av organisk materiale,
- ein tabell eller ei liste med konsentrasjonsgrensene for dei tungmetalla som er nemnde i dette vedlegget,
- retningslinjer for sikker handtering og bruk.

5. Produkteinleggskapar

Alle produkt må leverast i fast form og innehalde minst 25 vektprosent tørrstoff og minst 20 % organisk materiale (målt ved glødetap). Produktet må ikke ha ugunstig innverknad på spiringa eller den vidare veksten til plantene.

6. Helse og tryggleik

Innhaltet av viktige sjukdomsframkallande bakteriar må ikkje overstige dei maksimumsverdiane som er oppførde i følgjande tabell:

Friskt materiale	
<i>Salmonella</i> <i>E. coli</i>	Finst ikkje i 25 g < 1 000 MPN(*)/g
(*)	MPN: most probable number (mest sannsynlege tal).

7. Ulempar

Produkta må ikkje gje frå seg vedvarande plagsam lukt etter at dei er tilførde jorda.

Produkta må ikkje innehalde bitar av glas, ståltråd, metall eller hard plast som kan utgjere ein fare for menneskehelsa.

Produkta må ikkje tilføre jorda uakseptable mengder av ugrasfrø eller vegetativt foryngingsmateriale av ugras.

8. Prøvings- og analysemetodar

Prøvings- og analysemetodane for tungmetall skal vere i samsvar med krava i direktiv 86/278/EØF. I mangel av internasjonalt godkjende prøvingsmetodar for fysisk og mikrobiologisk analyse og for andre krav i samband med jordbetryngsmiddel, ligg det på medlemsstatane å fastsetje prøvingsmetode.

OPPLYSNINGAR TIL FORBRUKAREN

Opplysningane nedanfor skal vere påførde emballasjen til produktet:

Dette produktet stettar krava til tildeling av fellesskapsmiljømerket, fordi:

- det medverkar til å redusere jord- og vassureining og til å avgrense avfallsmengda gjennom bruk eller attvinning av avfall.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**2000/EØS/46/18****nr. 45/1999
av 26. mars 1999****om endring av EØS-avtalens protokoll 4 om opprinnelsesregler**

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt ”avtalen”, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens protokoll 4 er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 114/98 av 27. november 1998⁽¹⁾.

Definisjonen av begrepet ”opprinnelsesprodukter” må endres for å sikre at det utvidede kumulasjonssystemet som tillater bruk av materialer med opprinnelse i Det europeiske fellesskap, Polen, Ungarn, Den tsjekkiske republikk, Den slovakiske republikk, Bulgaria, Romania, Latvia, Litauen, Estland, Slovenia, Island, Norge, Sveits (herunder Liechtenstein)⁽¹⁾ eller Tyrkia⁽²⁾ i samsvar med bestemmelsene i protokollen om opprinnelsesregler vedlagt avtalene mellom avtalepartene og disse landene, forutsatt at den bearbeiding eller foredling som er foretatt i EØS, går ut over det som er nevnt i artikkel 6 i denne protokoll. Det er ikke nødvendig at slike materialer har gjennomgått tilstrekkelig bearbeiding eller foredling.

På bakgrunn av den særordning for industrivarer som gjelder mellom Fellesskapet og Tyrkia, bør kumulasjonssystemet utvides til å omfatte slike varer med opprinnelse i Tyrkia.

Ordlyden i artikkel 3 bør endres for å lette samhandelen og forenkle administrative oppgaver.

For å ta hensyn til endringer i framstillingsmetoder og mangelen på visse råvarer, bør det foretas enkelte rettelser i listen over de bearbeidings- og foredlingskrav som ikke-opprinnelsesmaterialer må oppfylle for å oppnå opprinnelsesstatus -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens protokoll 4 gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 1 bokstav i) skal lyde:
 - “i) ”merverdi” skal være prisen fra fabrikk fratrukket tollverdien av hvert av de inkorporerte materialer med opprinnelse i de andre landene nevnt i artikkel 3 eller, dersom tollverdien ikke er kjent eller ikke kan påvises,

den første påviselige pris som er betalt for produktene i EØS.”

2. Artikkel 3 skal lyde:

“Artikkel 3

Kumulasjon med opprinnelsesmaterialer

1. Med forbehold for bestemmelsene i artikkel 2 nr. 1 skal produkter anses å ha opprinnelse i EØS hvis slike produkter er fremstilt der ved inkorporering av materialer med opprinnelse i Fellesskapet, Bulgaria, Polen, Ungarn, Den tsjekkiske republikk, Den slovakiske republikk, Romania, Litauen, Latvia, Estland, Slovenia, Island, Norge, Sveits (herunder Liechtenstein)⁽¹⁾ eller Tyrkia⁽²⁾ i samsvar med bestemmelsene i protokollen om opprinnelsesregler vedlagt avtalene mellom avtalepartene og disse landene, forutsatt at den bearbeiding eller foredling som er foretatt i EØS, går ut over det som er nevnt i artikkel 6 i denne protokoll. Det er ikke nødvendig at slike materialer har gjennomgått tilstrekkelig bearbeiding eller foredling.
2. Når den bearbeiding eller foredling som er foretatt i EØS, ikke går utover de behandlinger som er nevnt i artikkel 6, skal det fremstilte produkt bare anses å ha opprinnelse i EØS såfremt merverdi tilført der er høyere enn verdien av de benyttede materialer med opprinnelse i ethvert av de andre landene nevnt i nr. 1. Hvis dette ikke er tilfellet, skal det fremstilte produktet anses å ha opprinnelse i det land som svarer for den høyeste verdien av de opprinnelsesmaterialer som er benyttet ved framstillingen i EØS.
3. Produkter med opprinnelse i et av landene nevnt i nr. 1 som ikke har gjennomgått noen bearbeiding eller foredling i EØS, beholder sin opprinnelse ved eksport til et av disse landene.
4. Kumulasjon i henhold til denne artikkel kan bare foretas med materialer og produkter som har oppnådd opprinnelsesstatus gjennom anvendelse av opprinnelsesregler som er identiske med dem som er inntatt i denne protokoll.

⁽¹⁾ EFT L 277 av 28.10.1999, s. 51, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 46 av 28.10.1999, s. 168.

Avtalepartene skal gjennom Kommisjonen for De europeiske fellesskap forsyne hverandre med detaljene i de avtaler med tilhørende opprinnelsesregler som er anvendt med de andre landene nevnt i nr. 1. Europakommisjonen skal, når de nødvendige vilkår er oppfylt av landene nevnt i nr. 1, gjennom *De Europeiske Fellesskaps Tidende* (C-serien) kunngjøre datoен for når kumulasjonen fastsatt i denne artikkel kan anvendes.

-
- ⁽¹⁾ Fyrstedømmet Liechtenstein har en tollunion med Sveits og er part i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.
- ⁽²⁾ Kumulasjon i henhold til denne artikkel gjelder ikke for materialer med opprinnelse i Tyrkia inntatt i vedlegg VII til denne protokoll.”

3. I artikkel 25 endres referansen “C2/CP3” til “CN22/CN23”.
4. I vedlegg I anmerkning 5.2 tilføyes ”strømledende filamenter” mellom ”kunstige filamenter” og ”syntetiske stabelfibrer av polypropylen”.
5. I vedlegg I anmerkning 5.2 utgår det femte eksemplet (“Et teppe av luv....er oppfylt”).
6. I vedlegg II tilføyes følgende mellom reglene for HS-posisjon 22.02 og 22.08:

“

Posisjon i tariffen (HS) (1)	Varebeskrivelse (2)	Bearbeiding eller foredling utført på ikke-opprinnelsesmaterialer som gir opprinnelsesstatus (3) eller (4)	
		Framstilling fra materialer som ikke tarifferes under posisjonene 22.07 og 22.08	
22.07	Udenaturert etylalkohol med alkoholstyrke minst 80 vol.%; etylalkohol og brennevin, denaturert, uansett styrke		”

7. I vedlegg II skal regelen for kapittel 57 lyde:

“

kapittel 57	<p>Gulvtepper og annet golvbelegg av tekstilmateriale:</p> <ul style="list-style-type: none"> - av nålefilt 	<p>Framstilling fra⁽¹⁾:</p> <ul style="list-style-type: none"> - naturfibrer, eller - kjemiske materialer eller spinnmasse <p>Imidlertid kan:</p> <ul style="list-style-type: none"> - polypropylenfilamenter under posisjon 54.02, - polypropylenfibrer under posisjonene 55.03 eller 55.06, <p>eller</p> <ul style="list-style-type: none"> - polypropylenfiberkabel under posisjon 55.01 hvor én enkelt fiber eller ett enkelt filament er mindre enn 9 desitex <p>anvendes dersom deres verdi ikke overstiger 40 % av ferdigvarens pris fra fabrikk</p> <p>Jutevevnad kan anvendes som bakside</p>	
	<ul style="list-style-type: none"> - av annen filt 	<p>Framstilling fra⁽¹⁾:</p> <ul style="list-style-type: none"> - naturfibrer ikke kardet eller kjemmet eller på annen måte bearbeidet for spinning, <p>eller</p> <ul style="list-style-type: none"> - kjemiske materialer eller spinnmasse <p>Framstilling fra⁽¹⁾:</p> <ul style="list-style-type: none"> - garn av kokosfibrer eller jute^(a), - syntetisk eller kunstig filamentgarn, - naturfibrer, <p>eller</p> <ul style="list-style-type: none"> - syntetiske eller kunstige støpelfibrer ikke kardet eller kjemmet eller på annen måte bearbeidet for spinning 	
	<ul style="list-style-type: none"> - annet 	<p>Jutevevnad kan anvendes som bakside</p>	”

⁽¹⁾ For spesielle vilkår for varer laget av blandede tekstilmaterialer, se innledende anmerkning 5.

^(a) Anvendelse av garn av jute er tillatt fra 1.7.2000.”

8. I vedlegg II skal regelen for HS-posisjon 70.06 lyde:

“

7006	<p>Glass som hører under posisjonene 70.03, 70.04 eller 70.05, bøyd, med bearbeide kanter, gravert, gjennomhullet, emaljert eller bearbeidet på annen måte, men ikke innrammet eller i forbindelse med andre materialer:</p> <p>glassplatesubstrat belagt med dielektrisk tynn film i halvledekvalitet, i samsvar med SEMII-standarder⁽¹⁾</p> <p>- annet</p>	<p>Framstilling fra ikke-belagt glassplatesubstrat fra posisjon 70.06</p> <p>Framstilling fra materialer fra posisjon 70.01</p>	
------	---	---	--

(¹) SEMII – Semiconductor Equipment and Materials Institute Incorporated.”

9. I vedlegg II skal regelen for HS-posisjon 76.01 lyde:

“

7601	Ubearbeidet aluminium	<p>Framstilling hvor:</p> <ul style="list-style-type: none"> - alle anvendte materialer skifter posisjon, og - verdien av alle anvendte materialer ikke overstiger 50 % av ferdigvarens pris fra fabrikk eller <p>Framstilling ved termisk eller elektrolytisk behandling av ulegert aluminium eller avfall og skrap av aluminium</p>	
------	-----------------------	---	--

”

(¹) EFT L 277 av 28.10.1999, s. 51, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 46 av 28.10.1999, s. 168.

10. Nytt vedlegg VII skal lyde:

“Vedlegg VII

*Liste over produkter med opprinnelse i Tyrkia som bestemmelsene
i artikkel 3 ikke gjelder for, oppført i henhold til kapitler og posisjoner i HS*

kapittel 1	
kapittel 2	
kapittel 3	
0401 til 0402	
ex 0403	Kjernemelk, kulturmelk (surmelk) og rømme, yoghurt, kefir og annen gjærte eller syrnet melk og fløte, også koncentratert, med eller uten tilsetning av sukker eller annet søtningsstoff
0404 til 0410	
0504	
0511	
kapittel 6	
0701 til 0709	
ex 0710	Grønnsaker (også dampkokte eller kokte i vann), unntatt sukkermais som hører under HS posisjon nr. 0710.40, fryste
ex 0711	Grønnsaker, unntatt sukkermais som hører under KN-varenummer 0711.90 30, midlertidig konserverte (f.eks. med svoveldioksidgass, i saltlake, i svovelsyrlingvann eller i andre konserverende opplosninger), men uegnede til direkte forbruk i den foreliggende tilstand
0712 til 0714	
kapittel 8	
ex kapittel 9	Kaffe, te og krydderier, unntatt maté som hører under posisjon 0903
kapittel 10	
kapittel 11	
kapittel 12	
ex 1302	Pektinstoffer, pektinater og pektater
1501 til 1514	
ex 1515	Andre vegetabilsk fettstoffer og oljer (unntatt jojobaolje og dens fraksjoner), samt deres fraksjoner, også raffinerte, men ikke kjemisk omdannede
ex 1516	Animalske eller vegetabilsk fettstoffer og oljer, samt deres fraksjoner, helt eller delvis hydrogenererte, interforestrede, reforestrede eller eladiniserte, også raffinerte, men ikke videre bearbeide, unntatt hydrogenert kastorolje, kjent som “opal-wax”
ex 1517 og	
ex 1518	Margarin, kunstsmult og andre spiselige fettstoffer
ex 1522	Reststoffer etter behandling av fettstoffer eller animalsk eller vegetabilsk voks, unntatt degras
kapittel 16	
1701	

ex 1702	Annet sukker, herunder kjemisk ren laktose, maltose, glukose og fruktose, i fast form; sirup og andre sukkeroppløsninger uten tilsetning av smaks- eller fargestoffer, kunsthonning, også blandet med naturlig honning; karamell, unntatt de som hører under KN-varenummer 1702.11 00, 1702.30 51, 1702.30 59 og 1702.90 10
1703	
1801 og 1802	
ex 1902	Pasta, fylt med mer enn 20 vektprosent fisk, krepsdyr, bløtdyr og andre virvelløse dyr som lever i vann, pølser og liknende eller kjøtt og slakteavfall av ethvert slag, herunder fettstoffer av ethvert slag
ex 2001	Agurker, løk, mango chutney, frukter av arten Capsicum, unntatt sote pepperfrukter eller pimentos, sopper og oliven, tilberedte eller konserverte med eddik eller eddiksyre
2002 og 2003	
ex 2004	Andre grønnsaker, tilberedte eller konserverte på annen måte enn med eddik eller eddiksyre, fryste, unntatt varer som hører under posisjon 2006,
	unntatt poteter i form av mel eller flak og flak av sukkermais
ex 2005	Andre grønnsaker, tilberedte eller konserverte på annen måte enn med eddik eller eddiksyre, ikke fryste, unntatt varer som hører under posisjon 20.06, unntatt produkter av poteter og sukkermais
2006 og 2007	
ex 2008	Frukter, nøtter og andre spiselige planteledeler, tilberedte eller konserverte på annen måte, også tilsatt sukker eller annet søtningsstoff eller alkohol, ikke nevnt eller innbefattet annet sted, unntatt peanottsmør, palmehjerter, mais, yamsrøtter, søtpoteter, og liknende spiselige planteledeler som inneholder mer enn 5 vektprosent stivelse, vinblad, humleskudd og liknende spiselige planteledeler
2009	
ex 2106	Sukkervarer, sirup og melasse tilsatt smaks- eller fargestoffer
2204	
2206	
ex 2207	Udenaturert etylalkohol med alkoholstyrke minst 80 vol.% fremstilt fra landbruksprodukter oppført i denne listen
ex 2208	Udenaturert etylalkohol med alkoholstyrke under 80 vol.% fremstilt fra landbruksprodukter oppført i denne listen
2009	
kapittel 23	
2401	
4501	
5301 og 5302”.	

Artikkkel 2

Denne beslutning trer i kraft 1. januar 1999, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkkel 103 nr. 1.

Artikkkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Utferdiget i Brussel, 26. mars 1999.

For EØS-komiteen

F. Barbaso

Formann

2000/EØS/46/12	EØS-komiteens beslutning nr. 39/99 av 26. mars 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)	248
	Rådsdirektiv 98/25/EØF av 27. april 1998 om endring av direktiv 95/21/EØF om håndheving av internasjonale standarder for sikkerhet, hindring av forurensning og leve- og arbeidsvilkår om bord på skip som anløper havner i Fellesskapet, og som seiler i farvann under medlemsstatenes jurisdiksjon (havnestatskontroll)	249
2000/EØS/46/13	EØS-komiteens beslutning nr. 40/99 av 26. mars 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)	251
	Rådsdirektiv 98/41/EØF av 18. juni 1998 om registrering av personar som reiser med passasjerskip til eller frå hamner i medlemsstatane i Fellesskapet	252
2000/EØS/46/14	EØS-komiteens beslutning nr. 41/99 av 26. mars 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn)	257
	Rådsdirektiv 98/59/EØF av 20. juli 1998 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om masseoppsigelser	258
2000/EØS/46/15	EØS-komiteens beslutning nr. 42/99 av 26. mars 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn)	264
	Rådsdirektiv 96/34/EØF av 3. juni 1996 om rammeavtalen om foreldrepermisjon inngått mellom UNICE, CEEP og EFF	265
	Rådsdirektiv 97/75/EØF av 15. desember 1997 om endring og utviding av direktiv 96/34/EØF om rammeavtalen om foreldrepermisjon inngått mellom UNICE, CEEP og EFF til å omfatte Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland	271
2000/EØS/46/16	EØS-komiteens beslutning nr. 43/99 av 26. mars 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn)	272
	Rådsdirektiv 97/80/EØF av 15. desember 1997 om provtyngsla i samband med skilnadshandsaming på grunnlag av kjønn	273
	Rådsdirektiv 98/52/EØF av 13. juli 1998 om utviding av direktiv 97/80/EØF om provtyngsla i samband med skilnadshandsaming på grunnlag av kjønn til å omfatte Det sameinte kongeriket Storbritannia og Nord-Irland	276
2000/EØS/46/17	EØS-komiteens beslutning nr. 44/99 av 26. mars 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)	277
	Kommisjonsvedtak 98/488/EØF av 7. april 1998 om fastsettjing av miljøkriteria for tildeling av fellesskapsmiljømerket til jordbetringsmiddel	278

2000/EØS/46/18	EØS-komiteens beslutning nr. 45/99 av 26. mars 1999 om endring av EØS-avtalens protokoll 4 om opprinnelsesregler	282
3.	Parlamentarikerkomiteen for EØS	
4.	Den rådgivende komité for EØS	
II	EFTA-ORGANER	
1.	EFTA-statenes faste komité	
2.	EFTAs overvåkningsorgan	
3.	EFTA-domstolen	
III	EF-ORGANER	
1.	Rådet	
2.	Kommisjonen	
3.	Domstolen	